

Stavnsbaand, saaledes at Amtsforvalteren absolut skal bo indenfor den Kreds, men man har i de Par Linier, man har skrevet i Betænkningen, villet udtrykke, at det, da en Mand, der søger et Embede, jo ved, hvor hans Virkekreds er, er rimeligt, at han tager Bopæl indenfor selve Kredsen, saaledes at den Befolkning, som han skal tjene, let kan have Adgang til at komme til at samtale med ham personligt. Vi ved vel, at Folk paa Kontoret altid kan komme ind i den fastsatte Tid og faa en eller anden Besked hos Fuldmægtigene eller Skriverne, men vi anser det dog for heldigt, om ogsaa Amtsforvalteren bor i Nærheden, saa Folk ogsaa kan træffe ham personligt. Man mener derfor, at det vilde være heldigt, om der for Fremtiden forelaa gyldige Grunde, før Ministeriet gav Amtsforvalterne Dispensation til at bo udenfor deres Virkekreds.

Man har ogsaa lagt Mærke til, at Amtsforvalternes saakaldte uvisse Indtægter stiger i betydelig Grad, og man har derfor fundet Anledning til at gøre en lille Anmærkning, om ikke de mindste Lønninger til de ikke statsansatte paa Amtsforvalterkontorerne kunde sættes lidt op. Det skal ikke være nogen Bebrejdelse mod selve Amtsforvalterne. Udvalget er vel vidende om, at den Trediedel, der bliver trukket fra de uvisse Indtægter, ogsaa bliver trukket fra den Kontorholdsgodtgørelse, de faar fra Staten, men man henstiller dog, om ikke Ministeriet kunde finde Lejlighed til at tage Spørgsmaalet op til Drøftelse. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Andreasen: Jeg vil bringe det nedsatte Udvalg en Tak, fordi det er enedes om at fremsætte de nys omtalte Henstillinger. For en Del Aar siden gjorde jeg her i Tinget opmærksom paa, at en Amtsforvalter havde fundet det sømmeligt at tage Bopæl i et helt andet Amt end det, hvor han havde sit Embede. Der foreligger nu et andet Eksempel af lignende Art. Jeg kan derfor kun være glad for, at Udvalget er enedes om overfor Ministeren at udtale, at Dispensationer i den Henseende ikke bør gives.

Hvad det sidste Spørgsmaal, om Lønningen af de ikke statsansatte Medhjælpere paa Amtskontorerne, angaar, er jeg ogsaa den ærede Ordfører meget taknemmelig for hans Bemærkninger. Gennemgaar man de Indberetninger, som Regeringen har tilstillet Udvalget, og hvoraf man faar et ret godt Indblik i, hvor betydelige Ind-

tægter Amtsforvalterne har, forbavses man over, at disse Folk vil byde deres Kontor-medhjælpere saadanne Lønninger. For en Del Aar tilbage fik vi Førstefuldmægtigene paa Amtstuerne statsansatte. Jeg har ikke senere turdet rejse Spørgsmaalet om at gaa videre med Hensyn til Statsansættelse paa dette Omraade; men det forekommer mig, at naar Amtsforvalterne er langt højere lønede end Amtmændene — vi har en hel Række Amtsforvaltere, der har Indtægter paa 10—12,000 Kr. —, kan de meget vel betale deres Andenfuldmægtige og Assistenten en højere Løn. Af en Indberetning, som jeg har indhentet, og som indeholder Oplysninger om samtlige Amtstuer, fremgaar det, at det er almindeligt at lønne Andenfuldmægtige — det er i Regelen gifte Folk — med 12—1,300 Kr., og for Assistenten er Lønnen fra 5—600 til 700 Kr. Man kræver i Virkeligheden den overvejende Del af disse Menneskers Arbejdstid og Arbejdskraft, og Lønnen staar derfor ikke i noget som helst forsvarligt Forhold dertil. Jeg vil med disse Bemærkninger gerne understrege, hvad den ærede Ordfører sagde, og udtale Haabet om, at de Herrer Amtsforvaltere vil tage Hensyn til Udvalgets enstemmigt udtalte Synspunkt.

Den fungerende Finansminister (C. Hage): Til de Henstillinger, som Udvalget har gjort i Betænkningen, og som nu er omtalte saavel af den ærede Ordfører som af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), skal jeg sige, at hvad angaar Amtsforvalternes Bopæl, er det klart, at det bør være Regelen, at de bor indenfor den Kreds, hvor de har deres Virksomhed. Og det er ogsaa Tilfældet saa godt som overalt. Der er kun to Undtagelser, i alt Fald for Tiden, derfra. Den ene er Amtsforvalteren i Næstved, der bor i Landkommunen, kun nogle faa Hundrede Alen fra Byens Grænse, og Grunden dertil er den, at det har været vanskeligt eller umuligt for ham at finde en passende Bolig indenfor Byen. Til Vidnesbyrd om, at dette er Tilfældet, anfører man saaledes, at Byens Borgmester var nødsaget til at bo udenfor Byen, indtil Kommunen traadte til og skaffede ham en Bolig indenfor selve Byen. Det andet Tilfælde angaar Amtsforvalteren i Skanderborg, der paa Grund af Familieforhold har faaet Tilladelse til at bo i eller ved Aarhus. Det er klart nok, at Ministeriet principmæssigt er enig i, at som Regel bør Amtsforvalterne bo der, hvor de har deres Virksomhed.